columna vetus reperta eſſe inſignita inſcriptione literis vetuſtis compoſita. Quas Acarnanes, cum ea cuius eſſet explorare cuperent, Athenas miſerunt quoſdam allaturos, qui dum per Bœotiam iter faciūt, caſu, miſſionis cauſam aduenis quibuſdam detegunt, à quibus Thebas ad Iſmenium, quod vocant, adducuntur, eò quòd iſthic monumentum literis ſimilibus conſcriptum cerneretur, ſed & rhythmos etiam, donariis, inſculptos literis non abſimilibus, quas à peritis earum edocti, legendo propoſitam inſcriptionem aſſecuti ſunt, his ſcilicet carminibus compoſitam.

* * * *

Hoc epigrammate patet, eum locum Erythum appellatum, quod iſthinc boues, non ex Erythia deduxerit. Neque enim vſpiam vel iuxta Libyam vel Hiſpaniam, nomen Erythia extare ferunt. In Vtica Libyæ naſci ſimum foſſilem aiunt trium paſſuum profunditate, aſpectu album, & minimè firmum, ſed ſimilem viſcoſiſſimo glutino, qui in Solem prolatus adeò indureſcit, vt nihil à pario lapide differat, quo cum animalcula maſcula poliuntur. Primos Phœnices ferunt, cùm Tarteſſum nauigaſſent, tantam argenti vim oleo, aliiſque nauticis ſordibus commutatam eſſe, vt nec capere naues, nec ferre poſſent, quocirca coactos ſub diſceſſum, cùm cætera, quibus vtebantur, tum anchoras etiam ex argento cōflare. Phœnices aiunt, qui Gaditam inhabitant, dum vltra columnas Herculis nauigarent, vento Subſolano impulſos ad regiones quaſdam applicuiſſe, vlua, algáque plenas, quæ æſtibus maris rigantur, exundationibus verò prorſus obruuntur aquis. Thunnorum copiam iſthic innumerabilem inueniri tradunt, magnitudine, denſitatéque incredibili, quos ſalſos vaſis impoſitos Carthaginem deportant, vnde ſoli non euehuntur,

A παλαιά τις στήλη εὑρεθῆναι, ἣν οἱ Αἰνιᾶνες τίνος ἦν εἰδέναι βουλόμενοι, ἔχουσαν ἐπιγραφὴν ἀρχαίοις γράμμασιν, ἀπέστειλαν εἰς Ἀθήνας τινὰς κομίζοντας αὐτήν. πορευομένων δὲ διὰ τῆς Βοιωτίας, καί τισι τῶν ξένων ὑπὲρ τῆς ἀποδημίας ἀνακοινουμένων, λέγεται αὐτοὺς εἰσαχθῆναι εἰς τὸ καλούμενον Ἰσμήνιον ἐν Θήβαις. ἐκεῖθεν μὲν γὰρ μάλιστα ἂν εὑρεθῆναι τὴν τῶν γραμμάτων ἐπιγραφὴν, B λέγοντες εἶναί τινα ἀναθήματα ὁμοίους ἔχοντα τοὺς ῥυθμοὺς τῶν γραμμάτων ἀρχαῖα· ὅθεν αὐτοὺς φασὶν ἀπὸ τῶν γνωριζομένων, τὴν εὕρεσιν ποιησαμένους τῶν ἐπιζητουμένων, ἀναγράψαι τούσδε τοὺς στίχους·

Ἡρακλέης τεμένισσε Κυθήρᾳ Φερσεφαάσσῃ,
Τῇδ' ἀγέλην ἐλάων, ἤδ' Ἐρύθειαν ἄγων.
Τᾶς δ' ἐδάμασσε πόθῳ Πασιφάασσα θεά.
C Τῇδε δέ μοι τέκνῳ τῷδ' Ἐρύθοντι δάμαρτι
Νυμφογενὴς Ἐρύθη· δὴ τόδ' ἔδωκα πέδον
Μναμόσυνον φιλίας, φηγῷ ὑπὸ σκιερᾷ.

τούτῳ τῷ ἐπιγράμματι ἐπιχώρησε καὶ ὁ τόπος ἐκεῖνος Ἔρυθος καλούμενος, καὶ ὅτι ἐκεῖθεν τοὺς βοῦς καὶ οὐκ ἐξ Ἐρυθείας ἤγαγεν. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Ἰβηρίαν τόποις οὐδαμοῦ τὸ ὄνομα λέγεσθαί φασι τῆς D Ἐρυθείας. Τῆς δὲ Λιβύης ἐν Ἰτύκῃ [τῇ] καλουμένῃ (ἣ κεῖται μὲν, ὡς λέγουσιν, ἐν τῷ κόλπῳ τῷ μεταξὺ Ἑρμαίας καὶ τῆς Ἵππου ἄκρας, ἐπέκεινα δὲ Καρχηδόνος [ὡς] σταδίοις διακοσίοις· ἣ καὶ πρότερον κτισθῆναι λέγεται αὐτῆς τῆς Καρχηδόνος ἔτεσι διακοσίοις ὀγδοήκοντα ἑπτὰ, ὡς ἀναγέγραπται ἐν ταῖς Φοι- E νικικαῖς ἱστορίαις) γίνεσθαί φασιν ἅλας ὀρυκτοὺς, ἐπὶ τρεῖς ὀργυίας τὸ βάθος, τῇ ὄψει λευκοὺς καὶ οὐ στερεοὺς, ἀλλ' ὁμοίους τῷ γλισχροτάτῳ γλοιῷ· καὶ ὅταν ἀνενεχθῶσιν εἰς τὸν ἥλιον, ἀποστερεοῦσθαι, καὶ γίνεσθαι ὁμοίους τῷ Παρίῳ λίθῳ. γλύφεσθαι δὲ ἐξ αὐτῶν λέγουσι ζώδια καὶ ἄλλα σκεύη. Τοὺς πρώτους τῶν Φοινίκων ἐπὶ Ταρτησσὸν πλεύσαντας, λέγεται τοσοῦτον ἄργυρον ἀντιφορτίσασθαι, ἔλαιον καὶ ἄλλον ναυτικὸν ῥύπον εἰσαγαγόντας, ὥστε μηκέτι ἔχειν δύνασθαι μήτε ἐπιδέξασθαι τὸν ἄργυρον, ἀλλ' ἀναγκασθῆναι ἀποπλέοντας ἐκ τῶν τόπων, τά τε ἄλλα πάντα ἀργυρᾶ οἷς ἐχρῶντο, κατασκευάσασθαι, καὶ δὴ καὶ τὰς ἀγκύρας πάσας. Λέγουσι τοὺς Φοίνικας τοὺς κατοικοῦντας τὰ Γάδειρα καλούμενα, ἔξω πλέοντας Ἡρακλείων στηλῶν ἀπηλιώτῃ ἀνέμῳ ἡμέρας τέτταρας, παραγίνεσθαι εἴς τινας τόπους ἐρήμους, θρύου καὶ φύκους πλήρεις· οὓς, ὅταν μὲν ἄμπωτις ᾖ, [μὴ] βαπτίζεσθαι· ὅταν δὲ πλημμύρα, κατακλύζεσθαι· ἐφ' ὧν εὑρίσκεσθαι ὑπερβάλλον θύννων πλῆθος, καὶ τοῖς μεγέθεσι καὶ τοῖς πάχεσιν ἄπιστον, ὅταν ἐποκείλωσιν· οὓς ταριχεύοντες καὶ συντιθέντες εἰς ἀγγεῖα, διακομίζουσιν εἰς Καρχηδόνα. ὧν Καρχηδόνιοι μόνων οὐ ποιοῦνται τὴν ἐξαγωγὴν,

ἀλλὰ